

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ

«Σταματήστε την Παράνομη Μετανάστευση Σταματήστε τον Εποικισμό και την Αλλοίωση του Πληθυσμού της Χώρας»

1. Παρακολουθούμε με μεγάλη ανησυχία αλλά και κατάπληξη, για την επιδεικνυόμενη ανοχή και απραξία, να συνεχίζεται επί χρόνια και να αποκορυφώνεται σήμερα μια απίστευτη εισβολή στη χώρα παρανόμων μεταναστών, που παρουσιάζονται όλοι, συστηματικά και προσχηματικά, ως πρόσφυγες και αιτούνται παροχή πολιτικού ασύλου.

Είναι από καιρό γνωστό ότι η συντριπτική πλειοψηφία των παρανόμως εισερχομένων στη χώρα και αιτούντων άσυλο είναι παράνομοι μετανάστες και όχι πρόσφυγες, όπως η ιδιότητα και το καθεστώς του πρόσφυγα καθορίζεται από τη Διεθνή Σύμβαση της Γενεύης του 1951, την οποία επεκύρωσε και η χώρα μας το 1959. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης, μιλώντας από το βήμα της Βουλής και βασιζόμενος σε αναμφισβήτητα στατιστικά στοιχεία, επιβεβαίωσε ότι το ποσοστό των Σύρων αιτητών ασύλου δεν υπερβαίνει το 2% και ότι το πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα είναι ουσιαστικά πρόβλημα παρανόμων μεταναστών.

Παραδόξως όμως, διαδοχικές Κυβερνήσεις, από τη δεκαετία ήδη του '90, αγνόησαν ηθελημένα το γεγονός αυτό, ανέχθηκαν το αμάλγαμα μεταξύ προσφύγων και παρανόμων μεταναστών και επέτρεψαν τη γιγάντωση του προβλήματος και τη δημιουργία, εκ του μη όντος, ενός νέου μεγάλου εθνικού θέματος για τη χώρα, που αντιμετωπίζει και τόσα άλλα προβλήματα.

2. Η μαζική παράνομη μετανάστευση, με τις διαστάσεις εισβολής που έχει προσλάβει και με την ανεξάντλητη δυναμική που διαθέτει, αντιπροσωπεύει, εάν δεν ανασχεθεί και ελεγχθεί εγκαίρως και αποτελεσματικά, άμεση απειλή στην εθνική και κοινωνική συνοχή της χώρας, στην πολιτιστική της ταυτότητα, στην εθνική της ασφάλεια και στο εθνικό της μέλλον.

3. Είναι προφανές και κατάδηλο ότι η μαζική παράνομη μετανάστευση έχει εκ των πραγμάτων γεωστρατηγικές διαστάσεις. Παρακολουθούμε καθημερινά τις δηλώσεις και τις πράξεις της ηγεσίας της γειτονικής μας προς Ανατολάς χώρας. Έχει αναγάγει απροκάλυπτα τη χειραγώγηση των λεγομένων μεταναστευτικών ροών σε γεωστρατηγικούς και διπλωματικούς στόχους. Σε γεωστρατηγικό επίπεδο, επιδιώκει την επανεγκατάσταση στην Ελλάδα Μουσουλμανικών πληθυσμών και τη διάσπαση της εθνικής συνοχής της, με ότι αυτό σημαίνει από

γεωπολιτική άποψη, και την προώθηση γενικότερα Μουσουλμάνων μεταναστών στην Ευρώπη, με στόχο την ενίσχυση της επιρροής του Ισλαμικού παράγοντα και μέσω αυτού της δικής της επιρροής στη Γηραιά Ήπειρο.

Σε πολιτικο-διπλωματικό επίπεδο, επιδιώκει την απόσπαση από την Ευρωπαϊκή Ένωση πολύ σημαντικών οικονομικών ανταλλαγμάτων για τη συνεργασία της στον έλεγχο της παράνομης μεταναστεύσεως από τα σύνορά της. Διεκδικεί επίσης, ως πρόσθετα ανταλλάγματα, την άρση της προξενικής θεωρήσεως (βίζας) για τους υπηκόους της σε όλες τις χώρες-μέλη και την αναβάθμιση της τελωνειακής ενώσεώς της με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ως εκ τούτου, η πολιτική των ανοιχτών συνόρων εκ μέρους της χώρας, είναι ανεδαφική και αυτοκαταστροφική και παρέχει όπλο εκβιασμού στην Άγκυρα, που το εξαργυρώνει αδρά.

4. Η άτυπη Ευρω-Τουρκική συμφωνία για τη μετανάστευση, με τη μορφή Κοινού Ανακοινωθέντος Ευρωπαϊκής Ενώσεως – Τουρκίας, τον Μάρτιο του 2016, είχε ως κύριο στόχο, έναντι των ανταλλαγμάτων που δόθηκαν στην Άγκυρα, την επαναπροώθηση στην Τουρκία όλων των προερχομένων από τη χώρα αυτή αιτητών ασύλου, η αίτηση των οποίων απορρίπτεται. Το Κοινό Ανακοινωθέν αναφέρει συγκεκριμένα: **«Στις 7 Μαρτίου 2016, η Τουρκία συμφώνησε περαιτέρω να δέχεται τη γρήγορη επιστροφή όλων των μεταναστών, που δεν έχουν ανάγκη διεθνούς προστασίας και εισέρχονται στην Ελλάδα από την Τουρκία και να παίρνει πίσω όλους τους παράνομους μετανάστες που εντοπίζονται στα Τουρκικά ύδατα».**

Στο Κοινό Ανακοινωθέν δεν γίνεται, δυστυχώς, καμιά αναφορά στα χερσαία σύνορα του Έβρου. Η Τουρκική πλευρά, εισήγαγε επίσης, με ανοχή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, μια αυθαίρετη ερμηνεία ότι η Ελλάδα χάνει δήθεν το δικαίωμα να επαναπροωθεί στην Τουρκία τους παράνομους μετανάστες που μεταφέρει στην ενδοχώρα. Η Άγκυρα επιδιώκει, προφανώς, να περιορίσει, όσο το δυνατόν, τις υποχρεώσεις της. Η Ευρωπαϊκή Ένωση συναινεί σιωπηρά, φοβούμενη ότι ένας αριθμός απ' όσους μεταφέρονται στην ενδοχώρα θα βρει το δρόμο προς τις βόρειες χώρες. Η Ελλάδα δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να δεχθεί την αυθαίρετη Τουρκική ερμηνεία.

Η επαναπροώθηση όμως των παρανόμων μεταναστών, που δεν δικαιούνται διεθνούς προστασίας, με βάση την άτυπη Ευρω-Τουρκική συμφωνία, έμεινε ουσιαστικά γράμμα κενό, όχι, δυστυχώς, μόνο από Τουρκική υπαιτιότητα. Οι ιδεοληψίες, το αμάλγαμα μεταξύ προσφύγων και παρανόμων μεταναστών και οι αναποτελεσματικές και ανεργμάνιστες πολιτικές που κυριάρχησαν, δεν επέτρεψαν ούτε τη γρήγορη διεκπεραίωση των αιτήσεων ασύλου ούτε την

επαναπροώθηση στην Τουρκία όσων δεν δικαιούνται διεθνούς προστασίας. Από ένα σύνολο 70.000 περίπου μεταναστών, που εισήλθαν στη χώρα, κατά την προηγούμενη περίοδο, επαναπροωθήθηκαν μόνο 1806.

5. Με τα δεδομένα αυτά, έχει διαμορφωθεί στα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου, σε ορισμένα νησιά των Δωδεκανήσων, και, κατά δεύτερο λόγο, στον Έβρο, μια άκρως ανησυχητική και επικίνδυνη κατάσταση, που, από ορισμένες απόψεις, προσομοιάζει με ασύμμετρες, υβριδικές ενέργειες, που στοχεύουν την εσωτερική ασφάλεια της χώρας. Η κατάσταση αυτή περιπλέκεται και επιβαρύνεται περαιτέρω από τον σκόπιμο παραμερισμό των συναρμοδίων κρατικών φορέων από τον άμεσο έλεγχο των συνόρων.

Ο έλεγχος των συνόρων έχει αφεθεί πρακτικά στην Ευρωπαϊκή Δύναμη FRONTEX και ατύπως σε Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, (ΜΚΟ). Ο ρόλος όμως της FRONTEX εξαντλείται στη «διάσωση» όλων αδιακρίτως των προσερχομένων και στην ασφαλή αποβίβασή τους στις Ελληνικές ακτές. Επιπλέον, η FRONTEX καταγράφει λεπτομερώς τους προσερχομένους και «διασωζομένους», ώστε, εάν κάποιος κατορθώσει να φύγει από την Ελλάδα και να μεταβεί σε μια άλλη χώρα-μέλος, η τελευταία, έχοντας την τεκμηρίωση της FRONTEX, να μπορεί να τον επαναπροωθήσει στην Ελλάδα, ως πρώτη χώρα υποδοχής, με βάση τον Κανονισμό του Δουβλίνου II.

Οι Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, πολλές από τις οποίες βρίσκονται σε επικοινωνία και συνεργασία με τους παράνομους μετανάστες και ορισμένες φορές με τους διακινητές τους, υποκαθιστούν ουσιαστικά το κράτος σε θεμελιώδεις κυριαρχικές λειτουργίες του, όπως είναι ο έλεγχος των συνόρων, έναντι τρίτων χωρών και των εισερχομένων στην επικράτειά του. Η λειτουργία αυτή είναι ιδιαιτέρως κρίσιμη και ευαίσθητη, δεδομένου του γεγονότος ότι η χώρα αντιμετωπίζει τις γνωστές Τουρκικές αμφισβητήσεις, διεκδικήσεις και επιδιώξεις στο Αιγαίο, μεταξύ αυτών και τη μετάλλαξη του δημογραφικού χαρακτήρα των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου, με την εγκατάσταση σ' αυτά Μουσουλμάνων παρανόμων μεταναστών. Το Λιμενικό Σώμα, υπό το κράτος της πολιτικής των ανοικτών συνόρων και της Ευρωπαϊκής Οδηγίας για το Άσυλο, παρεμποδίζεται στην επιτέλεση του έργου του, που είναι ο έλεγχος των θαλασσιών συνόρων της χώρας. Περιορίζεται, σε συνεργασία με τη FRONTEX, σε ρόλο «διασώσεως» όλων των παρανόμως εισερχομένων.

6. Η κατάσταση αυτή αφήνει τη χώρα ανοχύρωτη και έρμαιο στους εκβιασμούς της Άγκυρας, καθ' ομολογίαν όλων των Τούρκων επισήμων, του ιδίου του Τούρκου Προέδρου χοροστατούντος, που χρησιμοποιεί ως όπλο τη στρόφιγγα των μεταναστευτικών ροών προς την Ελλάδα και την Ευρώπη.

Παρουσιάζεται έτσι το οξύμωρο, την ίδια ώρα που Ελλάδα και Κύπρος προσφεύγουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ζητούν την επιβολή κυρώσεων στην Τουρκία για την εισβολή των γεωτρυπάνων της στην Κυπριακή ΑΟΖ, Ελλάδα και Ευρώπη να υφίστανται, εθελουσίως, τον Τουρκικό εκβιασμό στο μεταναστευτικό και η Ελλάδα να μετατρέπεται σε συνήγορο της Άγκυρας στην Ευρώπη για την ικανοποίηση των αξιώσεών της.

Ομολογουμένως, το κόστος της περιβόητης πολιτικής των ανοικτών συνόρων κατέστη πλέον υψηλότατο και παράλογο. Αντί η Ελλάδα να λάβει άμεσα μέτρα για τον έλεγχο των συνόρων της, με αναστολή επ' αόριστον, εάν αυτό είναι αναγκαίο, της εφαρμογής της Ευρωπαϊκής Οδηγίας για το Άσυλο, για λόγους έκτακτης ανάγκης και εθνικής ασφάλειας, εμμένει στην ίδια ολέθρια πολιτική και περιέρχεται εκ των πραγμάτων σε θέση υποχειρίου και εκβιαζομένου από την Άγκυρα ομήρου.

Γιατί η ακατανόητη αυτή εμμονή στην πολιτική των ανοικτών συνόρων, όταν όλες οι άλλες Ευρωπαϊκές χώρες κλείνουν τα σύνορά τους και όταν οι συνέπειες της πολιτικής αυτής έχουν ανεπίτρεπτο κόστος και αποτελούν ευθεία απειλή στην εθνική ασφάλεια και εσωτερική κοινωνική ομαλότητα της χώρας; Αναλογίζεται, επιπλέον, κανείς τους κινδύνους που περικλείει για τη χώρα η ενδεχόμενη ανεξέλεγκτη είσοδος χιλιάδων Μουσουλμάνων Τζιχαντιστών από τη Συρία, σε συνέχεια της καταρρεύσεως των προπυργίων τους στην περιοχή της Ιντλίμπ; Η Τουρκική εισβολή στη ΒΑ Συρία και ο πόλεμος κατά των Κούρδων δημιουργεί επίσης, εκτός των άλλων, τον κίνδυνο νέων μεταναστευτικών κυμάτων προς την Ελλάδα, που δεν θα προέρχονται τόσο από τους εκδιωκόμενους από τις εστίες τους και αγωνιζόμενους Κούρδους όσο από άλλους, άσχετους με τους δεινοπαθούντες Κούρδους, μεταξύ αυτών και Ισλαμιστών μαχητών.

7. Τα ανοικτά σύνορα και η μη απώθηση οποιουδήποτε προσέρχεται στα σύνορα μιας χώρας-μέλους και ζητά άσυλο, παρουσιάστηκαν μέχρι σήμερα ως κοινή Ευρωπαϊκή πολιτική, με βάση την Ευρωπαϊκή Οδηγία για το Άσυλο και την υποτιθέμενη Ευρωπαϊκή αλληλεγγύη. Πώς είναι όμως δυνατόν να εφαρμόζεται η πολιτική αυτή μονομερώς από την Ελλάδα, που βρίσκεται στην πιο εκτεθειμένη γεωγραφική θέση και αντιμετωπίζει επιπλέον εθνικά προβλήματα, όταν οι άλλες Ευρωπαϊκές χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως κλείνουν τα σύνορά τους, οι άλλες Μεσογειακές χώρες-μέλη παίρνουν αυστηρά μέτρα για τον έλεγχο των συνόρων τους και όταν ακόμη χώρες-μη μέλη στα Βαλκάνια κλείνουν τα σύνορά τους, σε συνεννόηση και συνεργασία με τις Βρυξέλλες και μεγάλες χώρες-μέλη;

8. Πιστεύει κανείς ότι αποτελεί υποκατάστατο στην αποτροπή, στον έλεγχο δηλαδή των εξωτερικών συνόρων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και στην Ευρωπαϊκή αλληλεγγύη, ο εγκλωβισμός των παρανόμως εισερχομένων στην Ελλάδα και η χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση της μόνιμης εγκαταστάσεώς τους στη χώρα μας; Η εφαρμογή δηλαδή πολιτικής εποικισμού της Ελλάδος, με παράνομους μετανάστες, με Ευρωπαϊκή χρηματοδότηση και η χρησιμοποίηση της Ελλάδος ως αναχώματος της παρανόμου μεταναστεύσεως στην άλλη Ευρώπη; Είναι τραγικό να παρουσιάζεται μάλιστα από τον Έλληνα Επίτροπο, αρμόδιο για θέματα μεταναστεύσεως, η χρηματοδότηση αυτή του εποικισμού της Ελλάδος, ως Ευρωπαϊκή βοήθεια και αλληλεγγύη προς τη χώρα μας.

Είναι προφανές ότι μια τέτοια πολιτική οδηγεί στην εθνική αποδόμηση της Ελλάδος και στη μετάλλαξή της σε κατ' ευφημισμό «πολυπολιτισμική» χώρα. Με άλλα λόγια, στην πλήρη αλλοτρίωσή της, σε σύντομο χρόνο, και στην καταστροφή της εθνικής και πολιτιστικής της ταυτότητας. **Ο Ελληνικός λαός δεν θα αποδεχθεί μια τέτοια ολέθρια εξέλιξη σε βάρος του.**

9. Η σημερινή Κυβέρνηση, ορθά, δια στόματος Πρωθυπουργού, διεπίστωσε ότι η χώρα αντιμετωπίζει πρόβλημα κυρίως παρανόμων μεταναστών και όχι προσφύγων. Πρέπει, συνεπώς, να μη συνεχίσει την πολιτική των προκατόχων της ώστε να επιτύχει την ορθή διαχείριση του προβλήματος διά της αποτροπής και του ελέγχου των συνόρων.

Δυστυχώς, η πολιτική μεταφοράς δεκάδων χιλιάδων παρανόμων μεταναστών από τα νησιά στην ηπειρωτική χώρα, για λόγους εθνικής ασφάλειας και λόγους εθνικής αλληλεγγύης, με τη μορφή του ίσου καταμερισμού των μεταναστών σ' ολόκληρη την Ελλάδα, αποτελούν αδιέξοδη επιλογή. Είναι βέβαιο ότι αυτοί που θα αναχωρήσουν για την ενδοχώρα, θα αναπληρωθούν άμεσα από άλλους που θα έρθουν.

Με άλλα λόγια, η μεταφορά των παρανόμων μεταναστών από τα νησιά στην ηπειρωτική Ελλάδα, εάν δεν συνδυασθεί με αυστηρό έλεγχο των συνόρων και αποτελεσματική αποτροπή, δεν λύνει κανένα πρόβλημα. Αντιθέτως, επιβεβαιώνει το ρόλο των νησιών ως προγεφυρωμάτων για τον σταδιακό κατακλυσμό όλης της χώρας με παράνομους μετανάστες-εποίκους. Η εμμονή στην πολιτική των ανοικτών συνόρων και η διαχείριση του προβλήματος, με την αποδοχή της μόνιμης εγκαταστάσεως των παρανόμων μεταναστών στην Ελλάδα, είναι συνταγή καταστροφής για τη χώρα.

Ειδικότερα, οι εξαγγελίες της Κυβερνήσεως:

- για εγκατάσταση δεκάδων χιλιάδων παρανόμων μεταναστών σε διαμερίσματα, που είναι βέβαιο ότι θα συνεχισθούν αργότερα και από άλλες,
- οι εντολές προς το Υπουργείο Παιδείας για την προετοιμασία 304 σχολείων σ' όλη τη χώρα για την υποδοχή ξένων μαθητών, και
- οι αναζητήσεις διαφόρων ΜΚΟ και της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες δομών εγκαταστάσεως σ' όλη τη χώρα, μέχρι και σε ορεινά απομακρυσμένα χωριά,
- οι ανακοινώσεις της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για 86.000 οικονομικά βοηθήματα, που παρέχονται αδιακρίτως σε πρόσφυγες και παράνομους μετανάστες και για μεγάλα χρηματικά ποσά, που διατίθενται, μέσω αυτής, για τη στέγαση παρανόμων μεταναστών και τη χρηματοδότηση των προγραμμάτων κοινωνικής εντάξεως και μόνιμης παραμονής στην Ελλάδα «Εστία» και «Ήλιος», δείχνουν σε πιο επικίνδυνο δρόμο έχει οδηγηθεί η χώρα και την άμεση ανάγκη να κινητοποιηθεί ο Ελληνικός λαός για την αναστροφή της καταστροφικής αυτής πολιτικής, που ενθαρρύνει αντί να ελέγξει την παράνομη μετανάστευση και να προστατεύσει τη χώρα.

Είναι, τουλάχιστον, παράδοξο ΜΚΟ, χρηματοδοτούμενες από το εξωτερικό και η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες να αναλαμβάνουν ρόλους εποικισμού της χώρας, με παράνομους μετανάστες από 70 χώρες του κόσμου. Με ποιά λογική επίσης υιοθετήθηκε η πολιτική, κατά την αμέσως προηγούμενη περίοδο, να παρέχονται σε παράνομους μετανάστες, σχεδόν αμέσως μετά την άφιξή τους στα νησιά, ΑΜΚΑ και ΑΦΜ, που είναι δικαιώματα των εργαζομένων και επιχειρηματικά δραστηριοποιημένων μόνιμων κατοίκων της χώρας; Προεξοφλείται μ' αυτό η μόνιμη εγκατάστασή τους και η εκ των προτέρων αναγνώρισή τους ως Ελλήνων πολιτών;

Η συνέχιση της πολιτικής των ανοικτών συνόρων είναι ολέθρια για τη χώρα. Ακόμη και στην περίπτωση που επιβεβαιωθεί για το μέλλον η Ευρω-Τουρκική άτυπη συμφωνία για επαναπροώθηση στην Τουρκία όσων δεν είναι πρόσφυγες, αυτό δεν θα αποτελούσε εγγύηση για την Ελλάδα για να συνεχίσει την πολιτική των ανοικτών συνόρων. Είναι βέβαιο ότι η Άγκυρα θα βρει τρόπους, και στην περίπτωση αυτή, να συνεχίσει την πίεση στην Ελλάδα με τη λαθρομετανάστευση. Οι μεταναστευτικές ροές μερικών εκατοντάδων κάθε ημέρα μπορεί να είναι ασήμαντες για την Ευρώπη και να μη δημιουργούν πολιτικό πρόβλημα. Για την Ελλάδα όμως είναι μεγάλες. Για το λόγο αυτό, η Ελλάδα πρέπει να επαναφέρει τον αυστηρό έλεγχο στα σύνορά της, υπό την άμεση ευθύνη των φορέων που είναι εντεταλμένοι για την άμυνα και την ασφάλεια της χώρας.

10. Τα επιχειρήματα που προβάλλονται για τη δικαιολόγηση της πολιτικής ανοχής στη λαθρομετανάστευση και της ανεπιφύλακτης πολιτικής των ανοικτών συνόρων, που δρομολόγησε η προηγούμενη Κυβέρνηση, είναι προσχηματικά και ιδεοληπτικά. Για το λόγο αυτό, συγχέουν σκοπίμως το θέμα του ασύλου, που συνδέεται, με πολύ συγκεκριμένες περιπτώσεις και συνθήκες, με το γενικότερο θέμα της φτώχειας στον Τρίτο Κόσμο. Το τελευταίο όμως αφορά δισεκατομμύρια ανθρώπους και δεν μπορεί, προφανώς, να λυθεί με τη μετανάστευση. Μπορεί να λυθεί μόνο με την ανάπτυξη.

11. Οι ιδεοληψίες που επηρεάζουν τις πολιτικές διαδοχικών κυβερνήσεων και κομμάτων στη χώρα μας, από δεξιά και αριστερά, εκπορεύονται από την παγκοσμιοποίηση και τα ιδεολογήματά της. Η τελευταία υποστηρίχθηκε αρχικά από μερίδες κυβερνητικών «διανοουμένων» των ΗΠΑ, από τη δεκαετία του 90, και βρήκε, δυστυχώς, άκριτη υποδοχή στην Ευρώπη, παρά τις αντιδράσεις εθνικών κρατών και πολιτών από όλους τους πολιτικούς χώρους. Η σκοπίμως ασαφώς προσδιοριζόμενη «παγκοσμιοποίηση» δεν υποστηρίζεται σήμερα από τις ΗΠΑ. Η Ευρωπαϊκή Ένωση εξακολουθεί όμως να την υποστηρίζει, στο επίπεδο, τουλάχιστον, των κυρίαρχων της δομών και θεσμών.

Παρ' όλ' αυτά, στο συγκεκριμένο θέμα της παράνομης μεταναστεύσεως, όλες οι Ευρωπαϊκές χώρες, υπό την πίεση των πραγμάτων, πήραν μέτρα αυτοπροστασίας και ελέγχου των συνόρων τους. **Πώς μπορεί η Ελλάδα ν' αποτελεί εξαίρεση και ν' αποδέχεται ρόλο αναχώματος της Ευρώπης, με τίμημα τη δική της εθνική αποδόμηση και αλλοτρίωση;**

12. Ένας λόγος παραπάνω, εκτός από τους εθνικούς κινδύνους που δημιουργούν οι Τουρκικές βλέψεις και διεκδικήσεις, είναι οι γεωπολιτικοί και στρατηγικοί ανταγωνισμοί στα Βαλκάνια. Ο δημογραφικός και ο πολιτιστικός παράγων συνιστούν βασικούς συντελεστές αυτών των ανταγωνισμών. Η αλλαγή τους στην Ελλάδα, με την ανεξέλεγκτη μαζική, Μουσουλμανική κυρίως, μετανάστευση, συνεπάγεται καίρια αλλαγή και της γεωπολιτικής της σημασίας. **Με απλά λόγια, θα είναι άλλη η γεωπολιτική σημασία μιας μεταλλαγμένης Ελλάδας, που είναι σήμερα Ελληνική και Ορθόδοξη.**

13. Η προπαγάνδα που συνοδεύει την ανοχή στη λαθρομετανάστευση και την πολιτική των ανοικτών συνόρων, προβάλλει έναν άνευ ορίων δικαιωματισμό. Προφανώς, τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι ιερά και σεβαστά, αλλά δεν είναι δυνατόν να προβάλλεται ως δήθεν ανθρώπινο «δικαίωμα» η παράνομη είσοδος και εγκατάσταση σε μια ξένη χώρα. Αυτό θα αναιρούσε κάθε έννοια εθνικής κυριαρχίας, συντεταγμένης πολιτείας και εν τέλει δημοκρατίας. Τα ανθρώπινα δικαιώματα αναγνωρίζονται και κατοχυρώνονται, στο πλαίσιο συντεταγμένων

και κυριάρχων κρατών και διακρατικών διεθνών συνθηκών, συμφωνιών και συμβάσεων.

14. Η ίδια προπαγάνδα, για να συγκινήσει ιδιαίτερα και να παραπλανήσει τον Ελληνικό λαό, προβαίνει σε χονδροειδείς και ανιστόρητες συγκρίσεις. Συγκρίνει, π.χ., τους σημερινούς υποτιθέμενους πρόσφυγες, που είναι, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, παράνομοι μετανάστες, με τους Έλληνες πρόσφυγες της Μικρασιατικής καταστροφής του 1922. **Προφανώς, είναι ανιστόρητη, ανεπίτρεπτη και ανίερη μια τέτοια σύγκριση.** Οι πρόσφυγες της Μικράς Ασίας ήταν πραγματικοί πρόσφυγες, που κινδύνευαν από το μαχαίρι των Τούρκων σφαγέων και ήταν, επιπλέον, ομοεθνείς, που είχαν κάθε δικαίωμα στην εθνική αλληλεγγύη.

Συγκρίνει επίσης τους παράνομους μετανάστες, που έρχονται στην Ελλάδα, με τους Έλληνες μετανάστες που πήγαν στις ΗΠΑ, στον Καναδά, στην Αυστραλία, στην Ευρώπη. **«Πήγαμε και μεις μετανάστες»** λέγεται. Οι Έλληνες μετανάστες όμως δεν πήγαν παράνομα στις χώρες αυτές. Πήγαν νόμιμα, με τη σύμφωνη γνώμη των Κυβερνήσεων των χωρών αυτών και με αυστηρές ρήτρες υποδοχής.

15. Προβάλλεται επίσης το επιχείρημα ότι, με τη μετανάστευση, θα λυθεί το δημογραφικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα. Το επιχείρημα είναι έωλο. **Οι χώρες που επιλέγουν μια τέτοια λύση του δημογραφικού τους προβλήματος, μπορούν να το πράξουν με νόμιμη μετανάστευση, η οποία τους παρέχει και τη δυνατότητα επιλογής και καθορισμού κανόνων και προϋποθέσεων, αλλά και αφετέρου με την κρατική ενίσχυση στις ελληνικές οικογένειες ώστε να ενθαρρυνθούν προς την κατάλληλη κατεύθυνση οικογενειακού προγραμματισμού με αύξηση της γεννητικότητας.**

Προκάλεσε για το λόγο αυτό έκπληξη και απορία η αποστροφή του Πρωθυπουργού στη Βουλή για αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος **«και με τη μετανάστευση»**, όταν είναι γνωστό ότι η μετανάστευση στην Ελλάδα είναι μόνο παράνομη και, κατά κύριο λόγο, Μουσουλμανική. **Η αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος δεν θα επιτευχθεί με αλλοίωση και μετάλλαξη του Ελληνικού πληθυσμού και την εγκατάσταση στην Ελλάδα Μουσουλμανικών πληθυσμών, που θα ποδηγετούνται αύριο από την Άγκυρα. Θα επιτευχθεί, με μια ολοκληρωμένη πολιτική, που θα στηρίζει τις γεννήσεις και θα οδηγήσει στην έξοδο από τη σημερινή κρίση και στη δημιουργία πραγματικών ευκαιριών απασχολήσεως για τους νέους, που αναγκάζονται σήμερα να εκπατρίζονται και να χάνονται ως πολύτιμο ανθρώπινο δυναμικό για τη χώρα.**

Η έννοια της «πολυπολιτισμικής κοινωνίας» έχει πολλαπλές αναγνώσεις. Είναι επιθυμητή ασφαλώς η δημιουργική συνεργασία των πολιτισμών μεταξύ ατόμων με διαφορετικές πολιτισμικές ταυτότητες και καταβολές αλλά **υπό τον όρο του σεβασμού και της ενσωματώσεως των νέων αυτών πολιτών στο πλαίσιο του πολιτικού πολιτισμού, του νομικού πολιτισμού και της συνταγματικής τάξεως της φιλοξενούσης χώρας.** Η επιτελούμενη, με τη μαζική παράνομη μετανάστευση, μετάλλαξη της Ελληνικής κοινωνίας από Ελληνική και Ορθόδοξη σε ουδετεροθησκευτική και, κατά θυλάκους, Ισλαμοθησκευτική, δηλαδή ιεροδικαϊκής κοινωνικής και νομικής τάξεως κοινωνία, μη αποδεχόμενη τον ευρωπαϊκό νομικό και πολιτικό πολιτισμό αλλά αποβλέπουσα στον Ισλαμικό Νόμο της Σαρία, δεν αποτελεί επιταγή του Συντάγματος ούτε αντιπροσωπεύει το πνεύμα και το νόημα της Επανάστασεως του 1821, που θεμελίωσε το Νέο Ελληνικό κράτος και της οποίας θα εορτάσουμε, το 2021, την επέτειο των 200 χρόνων.

Το επιχείρημα για πολυπολιτισμική μετάλλαξη, το προέβαλε, ήδη από το 1997, ένας πρώην Πρωθυπουργός. Είχε πει τότε συγκεκριμένα: «η **Ελλάδα πρέπει να γίνει πολυπολιτισμική**». Γιατί όμως “πρέπει” η Ελλάδα να γίνει τοιουτοτρόπως “πολυπολιτισμική” και να μη παραμείνει Ελληνική, με ένα συνταγματικά, πολιτισμικά, νομικά και πολιτικά κατοχυρωμένο Ευρωπαϊκό πολιτισμό, βασισμένο στην Ελληνική φιλοσοφία, στο Ρωμαϊκό δίκαιο και στο συνταγματικώς και εθνικώς κατοχυρωμένο Ορθόδοξο Χριστιανικό Δόγμα; Ποιός επιβάλλει αυτό το «εκ των άνω» προερχόμενο «πρέπει»; Ερωτήθηκε ποτέ ο Ελληνικός λαός, δι’ ενός δημοκρατικού δημοψηφίσματος, αν θέλει μια τέτοια μετάλλαξη και αλλοτρίωση; Στην πάροδο του χρόνου, από τότε μέχρι σήμερα, είδαμε τί σημαίνει στην πράξη η περιβόητη «πολυπολιτισμική» κοινωνία. Δεν σημαίνει, ασφαλώς, ούτε πολύ πολιτισμό ούτε δύναται να εμπνεύσει κοινές συμπεριφορές και προοπτικές, που απαιτεί η κοινωνική συνοχή και σύμπνευση. Αντιθέτως, εμπνέει μεγάλη ανησυχία και αγωνία στον Ελληνικό λαό για την πατρίδα του και για τη συνέχεια και την ίδια την ύπαρξη του Ελληνισμού. Ο Ελληνικός λαός απαιτεί γι’ αυτό έλεγχο των συνόρων του, ανάσχεση και αποτροπή της παράνομης μεταναστεύσεως και προάσπιση της εθνικής του συνοχής και της εθνικής πολιτιστικής του ταυτότητας.

16. Επιστρατεύθηκε, προσφάτως, με συστηματικό τρόπο, και η Ελληνική Εκκλησία στη μεγάλη επιχείρηση για την υποδοχή και περίθαλψη των παρανόμων μεταναστών και στη μόνιμη εγκατάστασή τους στη χώρα. Ζητήθηκε μάλιστα από την Εκκλησία να διαθέσει γη, χώρους και προσωπικό για να βοηθήσει στην αντιμετώπιση του προβλήματος. Η φιλανθρωπική ευαισθησία και αποστολή της Εκκλησίας επιστρατεύεται, προφανώς, για λόγους κυρίως

ιδεολογικής προπαγάνδας και εντυπώσεων στην κοινή γνώμη. **Η Εκκλησία λειτούργησε διαχρονικά ως εθνική κιβωτός και πρόμαχος της εθνικής ταυτότητας της χώρας και καλό είναι να παραμείνει σ' αυτό το ρόλο της.**

17. Η παιδεία, λόγω και της παράνομης μεταναστεύσεως, έγινε προνομιακός στόχος για μετάλλαξη. Οι νέες γενιές **«πρέπει»** να γαλουχηθούν με τα ιδεολογήματα περί **«πολυπολιτισμικής»** δήθεν κοινωνίας και όχι με τις αρχές και τις αξίες της Ελληνικής μας κληρονομιάς, όπως επιτάσσει το Σύνταγμα, η ιστορία και ο πολιτισμός μας.

Αποτελεί, για το λόγο αυτό, ύβρι κάθε προσπάθεια να πληγεί, στις ζωογόνες ρίζες της, η Ελληνική Παιδεία, υπό το πρόσχημα του «εκσυγχρονισμού», του ψευτο-προοδευτισμού και της αναγκαιάς δήθεν προσαρμογής στην παγκοσμιοποίηση.

Η παράνομη μαζική μετανάστευση και η αθρόα εγγραφή στα σχολεία αλλοδαπών μαθητών, προβάλλεται τώρα ως νέο επιχείρημα για την περιθωριοποίηση της Ελληνικής Παιδείας και την επιβολή της λεγόμενης «πολυπολιτισμικής» παιδείας. «Δεν είμαστε τώρα μόνοι μας», λέγεται. Στο πνεύμα αυτό, η διδασκαλία της Ελληνικής ιστορίας και γενικά της Ελληνικής γραμματείας και κληρονομιάς συρρικνώνεται και περιθωριοποιείται. Το ίδιο γίνεται με τη διδασκαλία της Ελληνικής γλώσσας στη διαχρονική της συνέχεια.

Η πολιτική αυτή είναι αντισυνταγματική και απαράδεκτη. Η προβολή της παράνομης μεταναστεύσεως ως επιχειρήματος για την υποβάθμιση και εν τέλει την αποδόμηση της Ελληνικής παιδείας, δείχνει ανάγλυφα τους κινδύνους που αντιπροσωπεύει και στον τομέα της παιδείας, όπου διαμορφώνεται η συνείδηση των νέων γενιών, ή ανεξέλεγκτη παράνομη μετανάστευση.

18. Δεν είναι δυνατό και θεμιτό οι οποιοδήποτε Ελληνικές Κυβερνήσεις να παρουσιάζουν, ως δήθεν μονόδρομο, τη διαχειριστική πολιτική που ασκούν για την αντιμετώπιση της παράνομης μεταναστεύσεως αντί της αποτροπής και του αυστηρού ελέγχου των συνόρων ούτε επίσης να αποδέχονται, στην πράξη, τη μόνιμη παραμονή στην Ελλάδα των παρανόμων μεταναστών αντί της επαναπροωθήσεως όλων όσων δεν είναι αποδεδειγμένα πρόσφυγες. Σε αντίθετη περίπτωση, θα έπρεπε οι μετανάστες αυτοί να κατανέμονται αναλογικά και σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες.

Προσφάτως, υπεγράφη στη Μάλτα, με επιμονή της Ιταλίας, μια Συμφωνία για την κατανομή σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες των παρανόμων μεταναστών, που φτάνουν στην Ιταλία, που είναι πολύ ενδεικτική των δυνατοτήτων που

υπάρχουν. Η Ιταλία πήρε αυστηρά μέτρα, έκλεισε τα λιμάνια της και απαγόρευσε την αποβίβαση στο έδαφός της παρανόμων μεταναστών. Η νέα Ιταλική Κυβέρνηση έθεσε ως όρο, για ν' ανοίξει πάλι τα λιμάνια της, την ανακατανομή των μεταναστών σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες. Με βάση τη Συμφωνία που επετεύχθη στη Μάλτα, η Ιταλία θα κρατά μόνο το 10% των μεταναστών, που φτάνουν στην Ιταλία. Ένα 25% θα πηγαίνει στη Γερμανία και ένα άλλο 25% στη Γαλλία. Το υπόλοιπο θα κατανέμεται σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες.

Γιατί η Ελλάδα έμεινε εκτός της Συμφωνίας αυτής ή γιατί δεν διεκδικεί μια ανάλογη Συμφωνία;

19. Η κατάσταση έχει φτάσει σήμερα στο απροχώρητο. Δεν υπάρχει πλέον κανένα περιθώριο αναμονής, παθητικής ανοχής και σιωπής. Οι Ελληνικές Κυβερνήσεις απέτυχαν, δυστυχώς, να συνειδητοποιήσουν εγκαίρως τις διαστάσεις του προβλήματος και τους κινδύνους που περικλείει για τη χώρα μας η παράνομη μετανάστευση και επέτρεψαν να γίνει η Ελλάδα hot spot της Ευρώπης, με αντάλλαγμα Ευρωπαϊκή χρηματοδότηση για τον εποικισμό και την αλλοτρίωσή της. Πολύ χειρότερα ακόμη, φαίνεται πως αναδέχθηκαν ή τηρούν παθητική στάση απέναντι σε ιδεολογήματα, που καλλιεργεί και προπαγανδίζει μια ορισμένου τύπου παγκοσμιοποίηση, όπως αυτά που προεβλήθησαν στη Διεθνή Διάσκεψη για τη Μετανάστευση στο Μαρακές του Μαρόκου, υπό την αιγίδα του ΟΗΕ. Η προηγούμενη Κυβέρνηση προσυπέγραψε τη λεγόμενη Agenda για την Παγκόσμια Μετανάστευση, που υιοθέτησε η Διάσκεψη αυτή. Το σημερινό κυβερνών κόμμα οφείλει να την επανεξετάσει.

Ο Ελληνικός λαός πρέπει να κινητοποιηθεί, με κάθε νόμιμο μέσο, και να απαιτήσει έλεγχο, εδώ και τώρα, των συνόρων του. Η Ελλάδα δεν μπορεί να είναι ξέφραγο αμπέλι, όταν μάλιστα αντιμετωπίζει απροκάλυπτες απειλές στον εθνικό της χώρο και βρίσκεται σε μια κρίσιμη θέση στην Ανατολική Μεσόγειο και κοντά στη φλεγόμενη Μέση Ανατολή.

Ο σεβασμός του ασύλου για τους πραγματικούς πρόσφυγες, όπως αυτοί ορίζονται από τη Σύμβαση της Γενεύης, δεν μπορεί να γίνεται πρόσχημα για μια ασταμάτητη πλημμυρίδα παρανόμων μεταναστών από κάθε γωνιά του πλανήτη.

Το Λιμενικό και η FRONTEX δεν μπορούν να λειτουργούν ως μηχανισμός υποδοχής και όχι αποτροπής παράνομης εισόδου.

Είναι καθοριστικής σημασίας:

- ο διαχωρισμός μεταξύ προσφύγων και παρανόμων μεταναστών
- η αυστηρή εφαρμογή συστήματος Κλειστών Προαναχωρησιακών Κέντρων και η γρήγορη επαναπροώθηση των παρανόμων μεταναστών,
- η ανάληψη από το κράτος του ελέγχου των συνόρων, δια των νομίμων οργάνων του, και η απομάκρυνση των ΜΚΟ, περιλαμβανομένης της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες και του Διεθνούς Οργανισμού Μεταναστεύσεως, από ρόλους που άπτονται της Ελληνικής εθνικής κυριαρχίας,
- η διεκδίκηση, στο πνεύμα αυτό, από το Ελληνικό κράτος των Ευρωπαϊκών χρηματοδοτήσεων, που διοχετεύονται σήμερα μέσω των παραπάνω φορέων.

Γιατί η Κυβέρνηση:

- **εξετάζει αδιακρίτως αιτήσεις ασύλου από χώρες που δεν είναι εμπόλεμες ή δεν βρίσκονται σε κάποια άλλη μεγάλη αναταραχή;** Στο νέο νόμο περί διεθνούς προστασίας, η Κυβέρνηση κάνει ένα βήμα προς αυτή την κατεύθυνση, με την πρόνοια καταρτίσεως καταλόγων **ασφαλών** χωρών καταγωγής και **ασφαλών** τρίτων χωρών. **Δεν αρκεί όμως αυτό, αν δεν συνοδεύεται από θέληση και πολιτική μηδενικής ανοχής της παράνομης μεταναστεύσεως.**
- **Γιατί δεν επαναπροωθούνται οι μη πρόσφυγες και, αντιθέτως, παρέχονται σ' αυτούς έγγραφα, επιδόματα και προοπτικές για μόνιμη εγκατάσταση και παροχή Ελληνικής ιθαγένειας;** Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτοί που μεταφέρονται από τα νησιά στην ενδοχώρα.
- **Γιατί δεν αναστέλλεται επ' αόριστον η εφαρμογή προβληματικών Ευρωπαϊκών Οδηγιών, όπως αυτή για το άσυλο, και εθνικών νομοθετημάτων μέχρι την επανεξέταση συνολικά του θέματος της παράνομης μεταναστεύσεως και τον καθορισμό μιας ολοκληρωμένης εθνικής στρατηγικής, με κύριο άξονα την υποδοχή των πραγματικών προσφύγων και την πάταξη της παράνομης μεταναστεύσεως;** Η Κυβέρνηση έσπευσε να ψηφίσει ένα νέο νόμο περί ασύλου και διεθνούς προστασίας, ο οποίος εισάγει οριακές αλλαγές προς τη σωστή κατεύθυνση αλλά επιβεβαιώνει και αφήνει σε ισχύ ένα πλαίσιο, που καθιστά προβληματική τη διάκριση μεταξύ προσφύγων και μεταναστών και εμπνέεται περισσότερο από την ένταξη των παρανόμων μεταναστών παρά από την επαναπροώθησή τους.

Ο λαός μας αντιμετώπισε στην ιστορία του πολλούς κινδύνους, ξένες επιδρομές, κατακτήσεις, γενοκτονικές πολιτικές και πολέμους. Κατόρθωσε να επιβιώσει και μέσα από τη δουλεία 400 χρόνων στην Οθωμανική αυτοκρατορία και να επιτύχει την εθνική παλιγγενεσία του, με την

Επανάσταση του 1821. Θα ήταν τραγικό να επιτρέψει, από έλλειμμα στοιχειώδους προνοητικότητας και πολιτικής σωφροσύνης, την εθνική αποδόμηση και την αλλοτρίωσή του, με Δούρειο Ίππο την παράνομη μετανάστευση.

Τη Διακήρυξη υπογράφουν:

Φράγκος Φραγκούλης, Στρατηγός ε.α., Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΣ, πρώην Υπουργός Εθνικής Άμυνας

Κωνσταντίνος Ζιαζιάς, Στρατηγός ε.α., Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΣ

Κοσμάς Χρηστίδης, Ναύαρχος ε.α., Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΝ

Ιωάννης Κοραντής, Πρέσβυς ε.τ.

Περικλής Νεάρχου, Πρέσβυς ε.τ.

Ελευθέριος Καραγιάννης, Πρέσβυς ε.τ.

Μανώλης Γούναρης, Πρέσβυς ε.τ.

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη, Καθηγήτρια Οικονομικών, πρώην Πρύτανης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας

Παναγιώτης Ήφαιστος, Καθηγητής Διεθνών Σχέσεων - Στρατηγικών Σπουδών, Πανεπιστήμιο Πειραιώς

Κωνσταντίνος Γρίβας, Καθηγητής Γεωπολιτικής, Σχολή Ευελπίδων

Κώστας Ρωμανός, Καθηγητής Φιλοσοφίας, Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Αριστέα Τόλια, Καθηγήτρια Λατινικών, Πανεπιστήμιο Αθηνών και Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου

Βασίλειος Μαρτζούκος, Αντιναύαρχος ε.α. και Πρόεδρος του Ελληνικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών (ΕΛΙΣΜΕ)

Ιωάννης Μπαλτζώης, Αντιστράτηγος ε.α.

Σάββας Καλεντερίδης, Συνταγματάρχης ε.α. και ιδρυτής των εκδόσεων και του ιστοτόπου «Ινφογνώμων»

Δημήτρης Μπουζάς, πρώην Δήμαρχος Ορεστιάδος

Μανώλης Κοττάκης, δημοσιογράφος

Γιώργος Χαρβαλιάς, δημοσιογράφος

Αλκιβιάδης Κεφαλάς, Καθηγητής Φυσικής, Πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ, Διευθυντής Ερευνών, Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών

Γιώργος Ρωμανός, Συγγραφέας, ιστορικός ερευνητής

Ευαγγελία Σαραντοπούλου, Διδάκτωρ Φυσικής, Κύρια Ερευνήτρια, Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών

Ζωή Κόλλια, Διδάκτωρ Φυσικής, Ερευνήτρια, Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών

Πρόδρομος Εμφιετζόγλου, επιχειρηματίας

Νίκος Παπαποστόλου, επιχειρηματίας

Σπύρος Λαβδιώτης, οικονομολόγος, πρώην χρηματιστικός αναλυτής, Κεντρική Τράπεζα Καναδά

Χρήστος Μπελλές, Ιστορικός, Χίος

Κώστας Καραϊσκος, Δημοτικός Σύμβουλος, Δήμος Κομοτηνής και εκδότης της εφημερίδας «Αντιφωνητής»

Δημήτρης Νατσιός, Εκπαιδευτικός, Κιλκίς

Χαράλαμπος Ναβροζίδης, Πρόεδρος Συλλόγου Ποντίων, Κως

Ιωάννης Νέγρης, δημοσιογράφος, Σάμος

Δημήτρης Ταλαγάνης, ζωγράφος